

te betreuen zijn; een bindend besluit zou dan door het hoofdbestuur in verband met het gewijzigd art. 18 niet aanvaard worden.

Het kan van belang zijn, dat in een *collectief contract* een bepaling worde opgenomen, waarbij het overgaan van verzekerden uit het afdelings-ziekenfonds in het arbeiders-ziekenfonds onmogelijk of tenminste voorloopig onmogelijk wordt gesteld; in het laatste geval bijv. eerst na een jaar en daarna niet binnen 2 of 3 maanden, nadat de verzekerde voor het afdelings-ziekenfonds bedankt heeft. Men loopt anders de kans, dat de verzekerden uit het vroegere dokters-apothekersfonds (thans opgenomen in het afdelingsziekenfonds) naar het arbeiders-ziekenfonds zullen overgaan, omdat dit hen om verschillende redenen meer zal aantrekken, terwijl zij door de vrije artskenkeuze in het contract hun zelfden dokter kunnen behouden, hetgeen vroeger niet het geval was. Het afdelings-ziekenfonds loopt dus leeg en de affaire kan gesloten worden; dit is toch zeker niet de bedoeling.

Hoorn, 22 Juni 1914.

H. L. E. VAN DEN BERG.

SCHEURING?

De organisatie onzer Maatschappij, zoo gelukkig op de algemeene vergadering te Zwolle begonnen, is in den loop der jaren voortgeschreden tot op een hoogte, die ons met trots mag vervullen. Dank zij deze organisatie werkt zij als een prachtige en krachtige machine, die een belangrijke plaats in ons land inneemt. Dank ook deze organisatie voelt elk lid zich in zijn billijke eischen door het geheel, waartoe hij behoort, gerugsteund en is hij in staat zich te doen gelden op de plaats, die hem toekomt. Zij, die reeds voor hun rechten hebben moeten vechten, zullen diep gevoelen, van hoe groote waarde deze organisatie voor de positie van den stand van geneesheer in het maatschappelijk leven is. Vooral in den strijd tusschen kapitaal en arbeid, die overal broeit, is het noodig, dat onze stand, die met beiden te maken heeft, niet in het gedrang komt en zijn zelfstandigheid weet te handhaven.

Onze zoo georganiseerde Maatschappij van geneeskunde dankt haar kracht, behalve aan een werkzaam en vooruitziend bestuur, aan de eendracht van haar leden. Bijna alle Nederlandsche geneesheeren omvattend, is zij een macht geworden, die tot nut der geheele samenleving, rechten en plichten weet te doen eerbiedigen buiten en binnen eigen kring. De kracht, die van haar uitgaat, toont zich het best in haar bindende besluiten, wier scherppte reeds door meer dan één tegenstander gevoeld werd. Maar deze scherppte berust op de eensgezindheid, waarmede de leden der Maatschappij deze besluiten handhaven, d. i. dus op hun discipline. De algemeene en onvoorwaardelijke gehoorzaamheid aan het zelf gekozen bestuur is dus de grondslag van het nuttige effect onzer goed georganiseerde vereeniging.

Elke afbreuk, die gedaan wordt aan de algemeenheid dezer gehoorzaamheid, zal dit nuttig effect verkleinen en dus de kracht van het geheel verzwakken. Maar door de verzwakking van het geheel komt ook elk lid zwakker te staan. Wie zich dus aan deze gehoorzaamheid onttrekt, pleegt verraad tegenover zijn collega's. Dit kan ter goeder trouw geschieden door een lapsus in het logisch denken en dan is het een vergeeflijke fout, die door vriendschappelijk overleg en redeneering kan en moet worden ongedaan gemaakt. Als echter egoïstische overwegingen de oorzaak zijn van dit gebrek aan gehoorzaamheid, dan moet het woord „verraad” blijven gehandhaafd.

Er zijn machten, die de organisatie onzer Maatschappij en de eensgezindheid harer leden met leede oogen aanzien. Want deze eensgezindheid belet bedoelde machten hun eigen egoïstische plannen te volvoeren en over de geneeskundigen met dit doel te heerschen. Men kan zich verzekerd houden, dat deze machten de waarde van den stelregel *divide et impera* volkomen kennen en dat zij dus op de loer liggen om een wig n onze tot nu toe gesloten gelederen te drijven. Ieder, die zich dus aan de discipline

in onze organisatie tracht te onttrekken, is bewust of onbewust een handlanger van deze vijandige machten. Elke organisatie van geneeskundigen, buiten de Maatschappij tot bevordering der geneeskunst om, moet van dit oogpunt uit worden gezien.

Het is op grond van deze overwegingen, dat ik het betreur, dat de meerderheid der specialistenverenigingen in den Haag het verplichte lidmaatschap der Maatschappij niet aanvaard heeft. Dit is m.i. minstens een principieele fout, waartegen de Nederlandsche geneeskundigen in het algemeen niet te krachtig kunnen stelling nemen. Het is daarom, dat ik mij verplicht gevoelde, mij van de Utrechtsche specialistenvereniging, die tot bovengenoemde meerderheid hoorde, af te scheiden. En ik roep alle collega's op, die mijn inzicht deelen en in die soortgelijke omstandigheden verkeerden, hetzelfde te doen.

Utrecht, 22 Juni 1914.

P. J. MINK.

BRIEFWISSELING.

INFORMATIEBUREAU.

Te laat om nog onder de Maatschappij-stukken in dit nummer te worden opgenomen, bereikte ons onderstaande noodkreet van den, wij zouden haast zeggen, dag en nacht in het belang van zieke en vacantiememende collegae werkzaam directeur van het informatiebureau, dr. C. E. DANIËLS, om plaatsvervangers.

Terwille van de goede zaak voldoen wij echter gaarne aan zijn verzoek, zij het dan ook op een andere plaats dan de gewone, zijn oproep een plaats in dit nummer te geven, en met nadruk vestigen wij de aandacht onzer lezers op het onderstaande in de verwachting, dat ieder naar zijn vermogen zal willen medewerken om den ijverigen directeur hierin te steunen. Moge hij er in slagen het benodigde aantal plaatsvervangers te vinden!

Redactie.

Ondergeteekende verzoekt met den meesten aandrang, daartoe gedwongen door gebrek aan plaatsvervangers, voor de sedert 1 Mei j. l. ontvangen meer dan *honderd* aanvragen, aan alle jonge artsen, om, *zonder* eenige storting of andere bindende bepaling, zich zoo spoedig mogelijk aan hem op te geven, voor den tijd van 28 Juni tot 15 Juli, om als plaatsvervanger dienst te doen op de gewone voorwaarden.

De Directeur

Amsterdam,
24 Juni 1914.

Dr. C. E. DANIËLS,
P. C. Hoofstraat 87.